

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

17 PŽ-7066/2017-2

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
2017

IZ PUNE

Donošenjem

12 -12- 2017

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Tatjane Kujundžić Novak, predsjednice vijeća, Vesne Buljan, suca izvjestitelja, i Kristine Saganić, članice vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom RADNIČKI NOGOMETNI KLUB SPLIT sportsko dioničko društvo za obavljanje sportskih djelatnosti, OIB 19808345315, Split, Hrvatske mornarice 10, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Krka, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Krka i Krka d.o.o., Split, odlučujući o dužnikovim žalbama protiv dijela rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-767/2017 od 16. listopada 2017. ispravljenog rješenjem poslovni broj St-767/2017 od 27. listopada 2017., u sjednici vijeća održanoj 22. studenoga 2017.

riješio je

I. Odbijaju se dužnikove žalbe kao neosnovane i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-767/2017 od 16. listopada 2017. ispravljenog rješenjem poslovni broj St-767/2017 od 27. listopada 2017. u dijelu točke I. izreke pod rednim brojem 100., 101., 227. i 233. i u dijelu točke IV. izreke kojim je dužnik kao osporavatelj tražbine pod rednim brojem 227. upućen u roku od osam dana po pravomoćnosti tog rješenja pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja.

II. Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-767/2017 od 16. listopada 2017. ispravljenog rješenjem poslovni broj St-767/2017 od 27. listopada 2017. u dijelu točke I. izreke pod rednim brojem 236., 237. i 241. i u dijelu točke IV. izreke kojim je dužnik kao osporavatelj tražbina pod rednim brojem 233., 236., 237. i 241. upućen u roku od osam dana po pravomoćnosti tog rješenja pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja te se predmet u tom dijelu vraća prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Pobijanim dijelom rješenja označenim u izreci Trgovački sud u Splitu u točki I. izreke utvrdio je utvrđene i osporene tražbine u predstečajnom postupku i to:

- pod rednim brojem 100. utvrđenu tražbinu Republike Hrvatske – Ministarstva financija, OIB 18683136487, u iznosu od 486.354,69 kn,
- pod rednim brojem 101. utvrđenu tražbinu Republike Hrvatske – Ministarstva financija, OIB 18683136487, u iznosu od 1.158.831,18 kn,
- pod rednim brojem 227. osporenu tražbinu Mire Slavice, OIB 40416383125, u iznosu od 467.285,47 kn,
- pod rednim brojem 233. osporenu tražbinu Maksima Vitusa, OIB 25889040114, u iznosu od 1.205.885,86 kn,
- pod rednim brojem 236. osporenu tražbinu Mirande Marušić, OIB 85195044710, u iznosu od 87.063,76 kn,
- pod rednim brojem 237. osporenu tražbinu Ankice Milun, OIB 12267714822, u iznosu od 87.063,76 kn,
- pod rednim brojem 241. osporenu tražbinu Željka Sučića, OIB 28408891302, u iznosu od 452.241,69 kn.

Pobijanim dijelom točke IV. izreke prvostupanjski sud je uputio dužnika kao osporavatelja tražbina vjerovnika pod rednim brojem 227., 233., 236., 237. i 241. koje se temelje na ovršnim ispravama pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja u roku od 8 dana nakon pravomoćnosti tog rješenja.

Prvostupanjski sud je pobijano rješenje donio sukladno odredbi čl. 50. Stečajnog zakona.

Protiv dijela tog rješenja u točkama I. i IV. izreke (koji se odnose na tražbine pod rednim brojevima 100., 101., 227., 233., 236., 237. i 241.) žalbe je podnio dužnik zbog pogrešne primjene Stečajnog zakona. U žalbama u bitnom navodi da je osporio tražbine Republike Hrvatske pod rednim brojevima 100. i 101., da se radi o jednoj tražbini koja je dvaput prijavljena i dvaput priznata; da je osporio tražbine pod rednim brojevima 227. i 233. koje se ne temelje na ovršnim ispravama, jer dostavljene odluke nisu konačne niti pravomoćne pa je trebalo vjerovnike uputiti u parnicu, a ne dužnika; da se tražbine pod rednim brojevima 236., 237. i 241. odnose na tražbine iz radnog odnosa koje ne treba prijavljivati niti one mogu biti predmetom predstečajnog postupka pa ih je prvostupanjski sud trebao odbaciti. Predlaže ovome sudu ukinuti odnosno preinačiti pobijani dio rješenja.

Žalba je djelomično osnovana.

Rješenje u pobijanom dijelu ispitano je sukladno odredbi čl. 365. st. 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), koji se u konkretnom slučaju primjenjuje, u granicama žalbenih razloga, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i pravilnu primjenu materijalnog prava. Ovaj sud nalazi da je pobijano rješenje djelomično pravilno i zakonito.

U odnosu na žalbu protiv pobijanog rješenja u točki I. izreke pod rednim brojem 100. i 101.

Pobijani dio rješenja odnosi se na utvrđene tražbine vjerovnika Republike Hrvatske – Ministarstva financija, u iznosu od 486.354,69 kn (pod rednim brojem 100.) i u iznosu od 1.158.831,18 kn (pod rednim brojem 101.).

Suprotno žalbenim navodima, iz pobijanog rješenja i spisa ne proizlazi da je dužnik osporio ove tražbine vjerovnika u svom očitovanju o prijavljenim tražbinama (niti kasnije na ročištu radi ispitivanja tražbina), već proizlazi da je sam dužnik u izvješću naveo visinu tražbine vjerovnika u iznosu od 486.354,69 kn (koji je u cijelosti u svom očitovanju dužnik priznao), a da je vjerovnik u prijavi tražbine prijavio tražbinu u iznosu od 1.158.831,18 kn (koji je također u cijelosti u svom očitovanju dužnik priznao).

Sukladno odredbi čl. 34. st. 1. SZ-a rješenje o otvaranju predstečajnog postupka, između ostalog, sadržava – poziv dužniku i povjereniku ako je imenovan da nadležnoj jedinici Financijske agencije, u roku od osam dana od objave tablice prijavljenih tražbina, dostavi pisano očitovanje o svakoj prijavljenoj tražbini priznaje li je ili osporava, uz obveznu naznaku iznosa za koji se tražbina osporava i razlog osporavanja. Nakon isteka roka za očitovanje o prijavljenim tražbinama dužnik i povjerenik ako je imenovan ne mogu više osporavati tražbine koje su priznali (čl. 41. st. 3. SZ-a).

Prema tome, bespredmetno je dužnikovo osporavanje tražbina ovog vjerovnika nakon isteka roka za očitovanje o prijavljenim tražbinama, budući da protekom tog roka ne može više osporavati tražbine koje je priznao, a predmetne tražbine je dužnik priznao te su utvrđene pobijanim dijelom rješenja u točki I. izreke pod rednim brojem 100. i 101. Stoga dužnikova žalba protiv tog dijela rješenja nije osnovana te je pobijano rješenje u tom dijelu pravilno i zakonito.

U odnosu na žalbu protiv pobijanog rješenja u točki I. izreke pod rednim brojem 227. i dijela točke IV. izreke koji se odnosi na tražbinu pod rednim brojem 227.

Pobijani dio rješenja odnosi se na tražbinu vjerovnika Mire Slavice u iznosu od 467.285,47 kn, koja se temelji na pravorijeku Arbitražnog suda Hrvatskog nogometnog saveza poslovni broj 7972/16 od 12. srpnja 2017. Dužnik je osporio navedenu tražbinu jer se žalio na pravorijek, prijavljeni iznos je nerealan i vjerovniku je nadoknađen ukupan iznos koji je bio utemeljen kao naknada iz ugovora. U žalbi dužnik pobija da navedeni pravorijek predstavlja ovršnu ispravu te da je trebalo uputiti vjerovnika na pokretanje parnice.

U smislu odredaba Zakona o arbitraži („Narodne novine“ broj 88/01) „arbitraža“ (izbrano suđenje) je suđenje pred arbitražnim sudom bez obzira organizira li ga ili njegovo djelovanje osigurava arbitražna ustanova ili ne, a „arbitražni sud“ (izbrani sud) je nedržavni sud koji svoje ovlaštenje za suđenje crpi iz sporazuma stranaka. Pravorijek arbitražnog suda ima prema strankama snagu pravomoćne sudske presude, osim ako su se stranke izričito sporazumjele da se pravorijek može pobijati pred arbitražnim sudom višeg stupnja (čl. 32.) Protiv pravorijeka arbitražnog suda može se podnijeti tužba za poništaj u skladu s odredbama iz čl. 36. Zakona o arbitraži i protiv pravorijeka nisu dopuštena druga pravna sredstva sudu.

Budući da dužnik nije dokazao svoju tvrdnju da je podnio žalbu protiv pravorijeka (niti je iznio tvrdnju da su se stranke u konkretnom slučaju izričito sporazumjele da se pravorijek može pobijati pred arbitražnim sudom višeg stupnja), pravorijek Arbitražnog suda

Hrvatskog nogometnog saveza poslovni broj 7972/16 od 12. srpnja 2017. ima prema strankama snagu pravomoćne sudske presude.

Sukladno odredbi čl. 50. st. 3. SZ-a na upućivanje na parnicu u predstečajnom postupku na odgovarajući se način primjenjuju odredbe o upućivanju na parnicu u stečajnom postupku pa je pravilno i zakonito prvostupanjski sud sukladno odredbi čl. 266. st. 4. SZ-a na parnicu uputio dužnika kao osporavatelja da dokaže osnovanost svoga osporavanja, budući da za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava. Stoga dužnikova žalba protiv dijela rješenja u točkama I. i IV. izreke koji se odnosi na tražbinu pod rednim brojem 227. nije osnovana te je pobijano rješenje u tom dijelu pravilno i zakonito.

U odnosu na žalbu protiv pobijanog rješenja u točki I. izreke pod rednim brojem 233. i dijela točke IV. izreke koji se odnosi na tražbinu pod rednim brojem 233.

Pobijani dio rješenja odnosi se na tražbinu vjerovnika Maksima Vitusa u iznosu od 1.205.885,86 kn, koja se temelji na Odluci Komore FIFA-e za rješavanje sporova od 20. travnja 2017. Dužnik je osporio navedenu tražbinu jer još nije dobio sve pravovaljane odluke, koje još nisu stigle od FIFA-e ni HNS-a.

U odnosu na Odluku Komore FIFA-e za rješavanje sporova od 20. travnja 2017. za sada nije moguće utvrditi predstavlja li ovršnu ispravu pa sada nije moguće ispitati pravilnost i zakonitost dijela rješenja kojim je dužnik upućen na pokretanje parnice radi utvrđenja osnovanosti osporavanja.

Naime, ako Odluka Komore FIFA-e za rješavanje sporova od 20. travnja 2017. predstavlja pravorijek arbitražnog suda, onda valja napomenuti da pravorijek arbitražnog suda ima pripadnost države u kojoj se nalazi mjesto arbitraže (čl. 38. Zakona o arbitraži) te da je za strani pravorijek potrebno provesti postupak priznanja u Republici Hrvatskoj (čl. 40. Zakona o arbitraži). Stranka koja se u postupku poziva na strani pravorijek, dužna je uz svoj prijedlog podnijeti i izvornik ugovora o arbitraži ili propisno ovjerovljeni prijepis toga ugovora (čl. 47. st. 2. Zakona o arbitraži).

Nadalje, ako Odluka Komore FIFA-e za rješavanje sporova od 20. travnja 2017. predstavlja pravorijek arbitražnog suda valja imati na umu i odredbe Konvencije o priznanju i izvršenju stranih arbitražnih odluka od 10. lipnja 1958. („Službeni list SFRJ“, Međunarodni ugovori broj 11/81 i „Narodne novine“ Međunarodni ugovori broj 4/94).

U odnosu na žalbu protiv pobijanog rješenja u točki I. izreke pod rednim brojem 236., 237. i 241. i dijela točke IV. izreke koji se odnosi na tražbine pod rednim brojem 236., 237. i 241.

Pobijani dio rješenja odnosi se na tražbine vjerovnika Mirande Marušić u osporenom iznosu od 87.063,76 kn (pod rednim brojem 236.), vjerovnika Ankice Milutin u osporenom iznosu od 87.063,76 kn (pod rednim brojem 237.) i vjerovnika Željka Sučića u osporenom iznosu od 452.241,69 kn (pod rednim brojem 241.), za koje su navedeni vjerovnici podnijeli prijave tražbina po osnovi neisplaćenih plaća, otpremnina i naknade za neiskorišteni godišnji odmor. Dužnik je osporio ove tražbine jer se radi o prioritetnim tražbinama iz radnog odnosa koje nisu predmet predstečajnog postupka.

Položaj radnika (i prijašnjih dužnikovih radnika) u predstečajnom postupku ima svojih specifičnosti, za razliku od položaja ostalih vjerovnika.

Naime, podnositelj prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka dužan je sukladno odredbi čl. 26. SZ-a uz prijedlog, između ostalog, dostaviti plan restrukturiranja koji, između ostalog, mora sadržavati analizu svih tražbina prema visini i vrsti pa tako i tražbina radnika i prijašnjih dužnikovih radnika (čl. 27. SZ-a). Međutim, radnici (i prijašnji dužnikovi radnici) u predstečajnom postupku ne podnose prijavu tražbine iz radnog odnosa, otpremnine do iznosa propisanog zakonom, odnosno kolektivnim ugovorom i tražbine po osnovi naknade štete pretrpljene zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti (čl. 37. st. 1. SZ-a). Ako ove tražbine podnositelj prijedloga nije naveo u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka ili ih je pogrešno naveo, radnici (i prijašnji dužnikovi radnici) imaju pravo sudu podnijeti prigovor (čl. 37. st. 2. SZ-a). Podnositelj prigovora dužan je u prigovoru odrediti u kojem dijelu pobija prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka i uz prigovor priložiti isprave kojima dokazuje postojanje svoga prava (čl. 37. st. 3. SZ-a). Prigovor se može podnijeti do dovršetka rasprave na ročištu za glasovanje o planu restrukturiranja (čl. 37. st. 4. SZ-a). Ako podnositelj prigovora postupi u skladu s odredbama čl. 37. st. 3. i 4. SZ-a i ako osnovanost prigovora dokazuje javnom ili javno ovjеровljenom ispravom, sud će prigovor utvrditi osnovanim, protiv rješenja kojim je sud utvrdio prigovor osnovanim posebna žalba nije dopuštena, a rješenje se može pobijati samo u žalbi protiv rješenja o obustavi postupka (čl. 37. st. 5. SZ-a). Ako nisu ispunjene pretpostavke da prigovor utvrdi osnovanim, sud će zaključkom uputiti podnositelja prigovora da svoju tražbinu može ostvarivati bez obzira na vođenje predstečajnog postupka (čl. 37. st. 6. SZ-a). Tražbine iz čl. 37. st. 1. SZ-a ne mogu biti predmet predstečajnog sporazuma (čl. 37. st. 8. SZ-a).

Sukladno odredbi čl. 66. SZ-a predstečajni postupak ne utječe na tražbine radnika (i prijašnjih dužnikovih radnika) iz radnog odnosa u bruto iznosu, otpremnine do iznosa propisanog zakonom odnosno kolektivnim ugovorom i tražbine po osnovi naknade štete pretrpljene zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti.

Iz navedenog proizlazi da radnici u predstečajnom postupku ne podnose prijavu svojih tražbina iz čl. 37. st. 1. SZ-a, već je ove tražbine podnositelj prijedloga dužan navesti u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka. Ako ih nije naveo ili ih je pogrešno naveo, radniku pripada pravo prigovora protiv dijela prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka, o kojem prigovoru odlučuje prvostupanjski sud (prigovor može utvrditi osnovanim ili neosnovanim – u kojem slučaju zaključkom upućuje podnositelja prigovora da svoju tražbinu može ostvarivati bez obzira na vođenje predstečajnog postupka).

Dakle, o tražbinama radnika iz čl. 37. st. 1. SZ-a sud u predstečajnom postupku ne donosi rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama, niti te tražbine mogu biti predmet predstečajnog sporazuma.

Osim toga, i odredbe čl. 69. st. 1. i 2. SZ-a upućuju na različito postupanje Financijske agencije nakon otvaranja predstečajnog postupka s osnovama za plaćanje evidentiranim u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje na teret dužnika ako se radi o obračunima neisplaćene plaće, naknadi plaće i otpremnine (u odnosu na ostale osnove koje prestaje izvršavati od dana primitka rješenja o otvaranju predstečajnog postupka) te mogućnost

vjerovniku osnove za plaćanje na temelju koje se na novčanim sredstvima po računu dužnika pravne osobe treba provesti ili provodi ovrha radi naplate tražbine radnika (i prijavljenog radnika dužnika) iz radnog odnosa u bruto iznosu ili tražbine po osnovi naknade štete pretrpljene zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti (odnosno radi tražbine koja je nastala nakon otvaranja predstečajnog postupka) zatražiti od povjerenika ili suda ako povjerenik nije imenovan, da naloži Financijskoj agenciji da nastavi s provedbom ovrhe po toj osnovi za plaćanje odnosno da provede ovrhu na novčanim sredstvima po računu dužnika sukladno posebnom zakonu. Osim toga, od dana primitka rješenja o otvaranju predstečajnog postupka do dana primitka pravomoćnog rješenja o obustavi predstečajnog postupka ili pravomoćnog rješenja kojim se potvrđuje predstečajni sporazum, Financijska agencija osnove za plaćanje neće upisivati u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje niti po njima postupati, osim u slučaju iz čl. 69. st. 1., 2., 3. i 4. SZ-a i u slučaju primitka obračuna neisplaćene plaće, naknade plaće i otpremnine. Sukladno odredbi čl. 71. st. 1. SZ-a Financijska agencija neće evidentirati u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje osnovu za plaćanje donesenu odnosno izdanu prije otvaranja predstečajnog postupka, a primljenu nakon potvrde predstečajnog sporazuma (nego će je vratiti podnositelju uz obrazloženje) osim obračuna neisplaćene plaće, naknade plaće i otpremnine.

Slijedom navedenog, ovaj sud je sukladno odredbi čl. 380. t. 2. i 3. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a odbio žalbu kao neosnovanu i djelomično potvrdio pobijano rješenje, a djelomično ukinuo pobijano rješenje i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će sukladno odredbi čl. 11. st. 3. SZ-a utvrditi odlučne činjenice (postoji li ovršna isprava u odnosu na tražbinu vjerovnika Maksima Vitusa) kako bi ocijenio je li na parnicu potrebno uputiti vjerovnika radi utvrđivanja osporene tražbine ili dužnika radi utvrđenja osnovanosti osporavanja.

U odnosu na prijave tražbina vjerovnika Mirande Marušić, Ankice Milutin i Željka Sučića prvostupanjski sud je donijeti novu, pravilnu i zakonitu odluku, vodeći računa da radnici sukladno odredbi čl. 37. SZ-a ne podnose prijave svojih tražbina u predstečajnom postupku.

Zagreb, 22. studenoga 2017.

Predsjednica vijeća
Tatjana Kujundžić Novak, v. r.

Za točnost otpavka – ovlaštteni službenik
Brankica Curman

U. Z. B. Vrabjevic